

endeutant-se fins al coll, i... altres coses que no vulgui sapiger. Per més, que el beure ja s'ho porta tot.

—Si, és ben cert. Té tota la raó. L'alcoholisme és una de les plagues socials més horroroses; un dels flagells més forts per a la pobra humanitat. El qui no serva'l seny i es deixa tenir per les begudes, és com aquell que a gratsient vulgui sentar plaça de criminal.

—A mi m'ha fet una desgraciada, i ell és un infeliç. ¡I que no curarà pas, no! ¡Qui té aquest viciot, rail!

—Bé, però pensi Mercè el pas delicat que vol donar. Una dona seperada del marit no és ningú, i corre molts de perills.

—Tant m'estim —contestà resolta—. El meu filllet no ha mort pas d'altre que de recrements meus i de disgustos. Portat per la seva mala dèria, el meu home darrerament, si percances m'enfadava i no li donava els pocs quartos que tenia, solia maltractar-me com a una bèstia. ¡Ni al pobret filllet nostre tenia respecte!

—Que vol que li digui ¡És molt delicat tot aixó!

—Surti lo que surti, que amb la mort del nen els meus plans ja estan tirats. Quan tenia el meu fill malalt, demanava a la Verge que me el deixés viure, perquè aixís jo no em trobaria abandonada, ¡tant solat!... Mort ell, és que Nostre Senyor no vol que aquí m'hi quedi res. La vida, honradament, me la guanyaré per tot arreu.

—Els seus antics amos ¿no'n saben res de lo que li passa?

—¡Déu me'n reguard d'haver-ho dit a ningú! Més me soc estimat sufrir-ho sempre ben soleta, esperant que arribés el que avui se n'ha tornat al Cel.

—Doncs no faci res, sense abans consultar-ho amb els seus amos, els quals tan se l'estimen i l'hi han fet de pares. Cregui'm; ells l'aconcellaran.

I, tallant en sec aquella dolorosa conversa, vaig procedir a l'inspecció, fent-li les preguntes necessàries per a enterar-me del curs de la malaltia.

Quan baixava ja les escales, aleshores compareixia la serventa atrafegada i esbufegant:

—¿Que haurà dit, senyor metge, de deixar-lo tot sol? ¡Jesús, quin dial!... Amb això de l'albat i la feina de la casa, una dona sola no pot pas donar-hi l'abast. ¡Dispensi'm!

—De res. No's pot ser a tot-arreu.